

تغییر استایل قالیباف در انتخابات سال ۸۴؛ کاپیتان قالیباف مدرن شد؟ + تصاویر

محمداقبر قالیباف در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۴ شعارش را «زندگی خوب برارنده ایرانی است» انتخاب کرد؛ شعاری که برای بخش غالب اصولگرایان تداعی‌کننده «مانور تجمل و اشرافیت» بود.

به گزارش سایت خبری پرسون، بخشی از گزارش خبرگزاری خبرآنلاین در خصوص زندگینامه سیاسی محمداقبر قالیباف رئیس مجلس دوازدهم شورای اسلامی، به حضور او در انتخابات ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۴ پرداخته است.

در این مطلب آمده است؛

در سال ۱۳۸۴، قالیباف پس از چهره‌ای که در نیروی انتظامی با مدرن کردن تجهیزات از خود نشان داد، جامعه را به این سمت برد که او گرچه یک نظامی است اما آنچه برای او اهمیت دارد، نه ایدئولوژی سیاسی که به سرانجام رساندن کار و ایجاد رفاه است. البته که آن زمان کمتر کسی از نقش لوله کن و گازانبری او در جریان‌های دانشجویی خبر داشت که قاعدتا بابت نبود فضای مجازی و عدم امکان مطبوعات در انتشار آن مسائل بود.

به هر شکل آن تصویری که قالیباف در جامعه ساخته شده بود، بیش از آنکه «سردار قالیباف» برجسته باشد، دکتر قالیباف یا کاپیتان قالیباف به چشم جامعه می‌آمد. شاهد این ادعا هم پوستره‌های انتخاباتی او در سال ۸۴ بود که غالبا با لباس خلبانی و در کنار هواپیمای مسافری بود.

حتی تصاویری از او هنگام هدایت هواپیما نیز منتشر شد که یک فرد از بخش مدرن جامعه را نشان می‌داد. طرز آرایش چهره و انتخاب لباس نیز موید این نکته بود. تهریشی که بر خلاف محاسن عرفی در جمهوری اسلامی بود و کت و شلوارهای شیک. در کنار اینها بخش مهمتر، شعارهایی بود که در راستای اقتصاد باز بود. او آن سال درباره «تعدیل اقتصادی» در زمان هاشمی رفسنجانی گفته بود که «تعدیل اقتصادی می‌توانست سهم ما را در اقتصاد جهانی برقرار نماید و ما را به سمت اقتصاد رقابتی و مزیت نسبی ببرد».

قالیباف همچنین تاکید داشت که موافق پیوستن به سازمان تجارت جهانی است، اما «ابتدا باید خصوصی‌سازی را در کشور گسترش و سامان دهیم و در این مورد هم ابتدا باید مدیریت را خصوصی کرده و کارخانه‌ها و شرکت‌های به روز شده و با راندمان بالا را با روش‌های صحیح در اختیار بخش خصوصی قرار دهیم».

نیم‌نگاه محتاطانه او به «اقتصاد جهانی» و دفاع از خصوصی‌سازی واقعی، همان نگاهی را تداعی می‌کند که اصولگرایان تندرو به شدت با آن مخالفند و دولت‌های هاشمی رفسنجانی، خاتمی و روحانی را نماد این نگاه می‌دانند.

لباس پوشیدن او در آن زمان چنان مورد توجه بود که به موضوع سوال برخی دانشجویان در جریان حضورش در یکی از دانشگاه‌های کشور شد که از قالیباف درباره «لباس‌های رنگ به رنگ و مدل به مدل» و منافات آن با «ساده‌زیستی» پرسیدند؛ او نیز پاسخ داد که «تمیزی، زیبایی و خوب لباس پوشیدن منافاتی با ساده زیستی ندارد و لباس‌های من نیز به هیچ وجه گرانقیمت نیست».

قالیباف در آن انتخابات شعارش را «زندگی خوب برارنده ایرانی است» انتخاب کرد؛ شعاری که برای بخش غالب اصولگرایان تداعی‌کننده «مانور تجمل و اشرافیت» بود. از سوی دیگر مسائلی مانند آزادی و حقوق شهروندی در میان شعارهای قالیباف کم‌رمق و کم‌رنگ بود. جامعه ۸ سال قبل را از با این شعارها تجربه کرده بود و نسبت به قبلش در این زمینه‌ها تفاوت بسیاری کرده بود. اما نهایتا قالیباف نتوانست جامعه اصولگرایی را مجاب کند تا به او رای دهند و او نیز بجای ریاست‌جمهوری، با انتخاب شورای شهر تهران راهی شهرداری پایتخت شد.